

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 848/23
12.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: др Миодрага Мајића, председника већа, Мирјане Поповић и Снежане Јовановић, чланова већа, са записничарем Сањом Ћулајевић, у кривичном поступку против **окривљене АА и др.**, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и члана 61 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљене АА, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљене ББ, адвоката Момчила Булатовића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Ђорђа Трифуновића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр. 587/19 од 15.07.2020. године, након претреса одржаног пред другостепеним судом дана 29.11.2023. године у смислу одредби чланова 449 и 450 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Татјане Секулић, окривљене АА, са браниоцима адвокатом Сеадом Спаховићем и адвокатом Ахмедом Делимећцем, окривљене ББ, са браниоцем адвокатом Момчилом Булатовићем, окривљеног ВВ, са браниоцем адвокатом Ђорђем Трифуновићем, окривљеног ГГ, са браниоцем адвокатом Ђорђем Дозетом, окривљене ДД са браниоцем адвокатом Милисавом Јовановским, по заменичком пуномоћју за адвоката Страхину Јовановског и окривљене ЋЋ, са браниоцем адвокатом Гораном Нинићем, након већања и гласања дана 12.12.2023. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалби браниоца окривљене АА, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљене ББ, адвоката Момчила Булатовића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Ђорђа Трифуновића, преиначује се пресуда Вишег суда у Београду К бр. 587/19 од 15.07.2020. године, у ставу II изреке, тако што се

окривљена АА, рођена ..., ЈМБГ ..., од оца ...и мајке..., рођена ... године у ..., држављанка Србије, са пребивалиштем у ..., улица ..., писмена, завршила средњу економску школу, директор предузећа "...", без примања, издржава је син, разведена, мајка једног пунолетног детета, власник 1/2 идеалног дела куће површине 40 м² ..., чланови породице без имовине, неосуђивана, други кривични поступак се не води,

окривљена ББ, девојачко ..., ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., рођена... године у ...,

држављанка Србије, са пребивалиштем у ..., улица ..., стан бр...., писмена, завршила средњу економску школу, директор предузећа "...", са месечном зарадом од 23.500,00 динара, разведена, мајка једног пунолетног детета, власница стана у ком станује површине 100 м², чланови породице без имовине, неосуђивана, други кривични поступак се не води,

окривљени ВВ, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен ... године у ..., држављанин Србије, са пребивалиштем у ..., у улици..., стан број..., писмен, завршио Машински факултет, пензионер, са просечним месечним примањима од 51.000,00 динара, ожењен, отац два пунолетна детета, супруга пензионер, просечно месечно прима 50.000,00 динара, власник стана у коме станује површине 100 м², стана у ... површине 92 м², власник 99% акција предузећа ..., чланови породице без имовине, неосуђиван, други кривични поступак се не води,

На основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП

ОСЛОБАЂАЈУ ОД ОПТУЖБЕ

да су:

у периоду од 2005. године до 05.07.2006. године, у ..., у стању урачунљивости и свесни свог дела, као и да је исто забрањено, али су ипак хтели његово извршење, умишљајно помогли окривљеној ЕЕ у извршењу продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ на начин како јој је оптужницом стављено на терет, стављањем на располагање средстава извршења кривичног дела, и то окривљена АА у својству одговорног лица, власник и директор предузећа ..., окривљени ВВ као одговорно лице у својству власника и директора предузећа ... и окривљена ББ као одговорно лице у својству власника и директора предузећа ..., тако што су, да би се прикрила чињеница да се роба набавља само од предузећа "...", чији је директор био супруг окривљене ЕЕ, сада покојни ЖЖ, који је знајући да ће се роба сигурно продати предузећу "НИС Југопетрол" неосновано и вишеструко увећавао цене производа, окривљени АА, ББ и ВВ ставили на располагање пословну документацију и рачуне својих предузећа како би се та предузећа појављивала као добављачи пред предузећем "НИС Југопетрол", па је продаја робе само фиктивно спроведена преко њихових предузећа, а зарада остварена на име разлике од набавне цене и продајне цене у проценту од 95,86 % прослеђена предузећу "...", чиме су омогућили прибављање противправне имовинске користи за предузеће "...", у износу од 22.753.096,10 динара,

- чиме би извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ.

На основу члана 265 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка у наведеном делу падају на терет буџетских средстава суда.

ОДБИЈА се као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављена против става II и III изреке пресуда Вишег суда у Београду К бр.

587/19 од 15.07.2020. године, а првостепена пресуда у ставу III изреке, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

1. Првостепена пресуда и изјављене жалбе

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.587/19 од 15.07.2020. године, у ставу I изреке, окривљени ЕЕ и ЗЗ оглашени су кривим, и то окривљена ЕЕ због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, а окривљени ЗЗ због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, помагањем у вези члана 35 КЗ, па их је суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, а према окривљеном ЗЗ и чланова 56 и 57 КЗ осудио, и то окривљену ЕЕ на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју казну јој је урачунао време проведено у притвору од 16.09.2010. године од 07.05.2012. године, а окривљеног ЗЗ на казну затвора у трајању од 9 месеци, при чему је одређено да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљени станује, са применом електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, с тим да ће, уколико окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

На основу чланова 91 и 92 КЗ и члана 541 ЗКП одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом од привредних друштава ... у износу од 18.940.217,85 динара, ... у износу од 470.781,00 динара, ... у износу од 86.710,00 динара, ... у износу од 58.152,00 динара и ... у износу од 215.550,00 динара.

Окривљени су обавезани да накнаде, и то: окривљена ЕЕ трошкове кривичног поступка у износу од 245.379,12 динара и паушала у износу од 50.000,00 динара, а окривљени ЗЗ трошкове кривичног поступка у износу од 122.689,56 динара и паушала у износу од 25.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Ставим II изреке првостепене пресуде, на основу члана 422 тачка 3 ЗКП, одбијена је оптужба према окривљенима АА, ББ и ВВ да су извршили, и то окривљена АА кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ, а окривљена ББ и окривљени ВВ свако понаособ кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 1 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ.

У односу на ова кривична дела одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Ставом III изреке првостепене пресуде, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ЂЂ, ГГ и ДД ослобођени су од оптужбе да су, свако понаособ, извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ.

У односу на ова кривична дела одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона и због погрешно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, преиначи пресуду Вишег суда у Београду К бр.587/19 од 09.07.2020. године, тако што ће окривљене АА, ББ и ВВ огласити кривим због по једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ, односно окривљене ЋЋ, ГГ и ДД због по једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези са чланом 61 КЗ и осудити их на казне по закону;

-бранилац окривљене АА, адвокат Сеад Спаховић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде Кривичног законика, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, закаже јавну седницу и обавести окривљену и браниоца о термину одржавања седнице, те да усвоји жалбу и преиначи пресуду, тако што ће окривљену АА ослободити од оптужбе;

-бранилац окривљене ББ, адвокат Момчило Булатовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и због неправилне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу браниоца окривљене и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К бр.587/19 од 15.07.2020. године, тако што ће окривљену ББ на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободити од оптужбе да је извршила кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ, уз захтев да окривљена и бранилац буду обавештени о седници већа сагласно члану 447 став 2 ЗКП;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Ђорђе Трифуновић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, с предлогом да Апелациони суд у Београду након одржаног претреса донесе ослобађајућу пресуду у односу на окривљеног ВВ;

Против жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одговоре на жалбу изјавили су:

-бранилац окривљене АА, адвокат Сеад Спаховић, с предлогом да Апелациони суд у Београду закаже јавну седницу већа у смислу члана 447 ЗКП и обавести окривљену и браниоца о термину одржавања седнице, те да након одржане јавне седнице одбије жалбу јавног тужиоца као неосновану;

-бранилац окривљене ББ, адвокат Момчило Булатовић, с предлогом да Апелациони суд у Београду донесе пресуду којом ће одбити жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К бр.587/19

од 15.07.2020. године као неосновану и уз захтев да, сагласно члану 447 став 2 ЗКП, окривљена и бранилац буду обавештени о седници већа;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Ђорђе Дозет, с предлогом да Апелациони суд у Београду закаже и одржи јавну седницу већа, о којој ће обавестити окривљеног и браниоца, а након разматрања навода пресуде, жалбе на пресуду, одговора на жалбу и целог кривичног списка, жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, у делу који се односи на окривљеног ГГ и предлог да се ожалбена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, одбије као неосновану;

-бранилац окривљене ДД, адвокат Милисав Јовановски, с предлогом да Апелациони суд у Београду у односу на окривљену ДД одбије жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду као неосновану и потврди пресуду Вишег суда у Београду К бр.587/19 од 15.07.2020. године, уз молбу да окривљена и бранилац буду обавештени о седници већа Апелационог суда у Београду.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж бр.674/21 од 16.07.2021. године предложио да се усвоји жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и пресуда Вишег суда у Београду К бр.587/19 од 09.07.2020. године преиначи, тако што ће окривљене АА, ББ и ВВ огласити кривим због по једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези чланова 35 и 61 КЗ, односно окривљене ЂЂ, ГГ и ДД због по једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и осудити их на казне по закону, а да се жалбе бранилаца окривљених адвоката Момчила Булатовића, адвоката Сеада Спаховића и адвоката Ђорђа Трифуновића одбију као неосноване.

2. Седница другостепеног већа и одлука о одржавању претреса

Апелациони суд у Београду је дана 17.11.2021. године одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, на којој је, одлучујући о изјављеним жалбама, нашао да се истима основано указује да првостепени суд, супротно обавези прописаној чланом 462 став 3 ЗКП, није поступио по налозима из решења Апелационог суда у Београду Кж1 646/2019 од 23.09.2019. године.

По мишљењу већа овог суда, првостепени суд је у одбијајућем делу пресуде учинио битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП, која се састоји у томе што није решен предмет оптужбе, имајући на уму да је, у ситуацији у којој је утврдио да није доказано да је умишљај окривљених, као помогача, био уперен на прибављање укупне противправне имовинске користи предузећу ..., како им је оптужницом стављено на терет, већ да из изведених доказа произлази да је њихов умишљај био усмерен на прибављање противправне имовинске користи њиховим предузећима у висини разлике између цене робе коју је њихово предузеће купило од предузећа ...и цене по којој је роба продата "НИС", па да су, услед тога, окривљени извршили облике предметног кривичног дела у односу на које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, првостепени суд био дужан да окривљене ослободи од оптужбе за кривична дела која и како им се стављају оптужницом на терет.

Истовремено, основано се жалбом јавног тужиоца истиче да је у ослобађајућем делу првостепена пресуда заснована на битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром да су потпуно нејасни разлози првостепеног суда о недостатку умишљаја на страни окривљених да изврше кривична дела која су им стављена на терет.

У вези са наведеним битним повредама одредаба кривичног поступка, првостепена пресуда је заснована и на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Сходно свему наведеном, као и имајући на уму да је у овој кривичноправној ствари већ укидана првостепена пресуда, Апелациони суд у Београду је донео одлуку о одржавању претреса пред другостепеним судом.

3. Другостепена пресуда, одлука суда трећег степена и одржавање претреса пред другостепеним судом у поновљеном поступку

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 617/21 од 12.05.2022. године, у ставу I изреке, у тачки 1., усвајањем жалби браниоца окривљеног ЗЗ, адвоката Србољуба Стефановића, пуномоћника привредног друштва ..., адвоката Сеада Спаховића, пуномоћника привредног друштва ..., адвоката Момчила Булатовића и делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К бр. 587/19 од 15.07.2020. године, тако што су окривљени ЕЕ, ЂЂ, ГГ, ДД, АА, ББ и ВВ оглашени кривим, и то окривљени ЕЕ, ЂЂ, ГГ и ДД да су извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, а окривљени АА, ББ и ВВ по једино продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и члана 61 КЗ, па их је суд применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, а према окривљенима ЂЂ, ГГ, ДД, АА, ББ и ВВ и применом одредби чланова 56 и 57 КЗ, те према окривљеној ЕЕ и применом члана 63 КЗ осудио, и то окривљену ЕЕ на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору од 16.09.2010. године до 07.05.2012. године, окривљене ЂЂ, ГГ и ДД на казне затвора у трајању од по једне године и осам месеци, окривљену АА на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и окривљене ББ и ВВ на казне затвора у трајању од по једне године и два месеца.

На основу чланова 91 и 92 КЗ и члана 541 ЗКП одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом од привредног друштва ... у износу од 18.940.217,85 динара.

Окривљени ЕЕ, ЂЂ, ГГ, ДД, АА, ББ и ВВ обавезни су да солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 363.748,68 динара, а окривљена ЕЕ и трошкове привођења на главне претресе у укупном износу од 4.320,00 динара, као и свако од окривљених паушал у износу од 25.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

У ставу I изреке наведене пресуде, у тачки 2., окривљени ЗЗ на основу члана

423 став 1 тачка 1 ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ.

На основу члана 265 став 1 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у наведеном делу падају на терет буџетских средстава суда.

Ставом II изреке наведене пресуде одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене ЕЕ, адвоката Слободана Ружића, браниоца окривљене АА, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљене ББ, адвоката Момчила Булатовића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Ђорђа Трифуновића и у преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж3 3/23 од 16.06.2023. године усвајањем жалби браниоца окривљене ДД, адвоката Милицава Јовановског, браниоца окривљене АА, адвоката Сеада Спаховића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Дозета, браниоца окривљене ББ, адвоката Момчила Булатовића, окривљене ЂЂ и њеног браниоца, адвоката Горана Нинића, па је у односу на наведене окривљене укинута пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 617/21 од 12.05.2022. године и у том делу предмет враћен Апелационом суду у Београду, као другостепеном, на поновно суђење.

На претресу одржаном у поновном поступку дана 29.11.2023. године пред Апелационим судом у Београду, веће другостепеног суда је на сагласан предлог странака прочитало доказе изведене током поступка и саслушало окривљене АА, ББ, ВВ, ЂЂ, ГГ и ДД, који су у свему остали при одбранама које су дали током поступка, па је након разматрања списка предмета и побијане пресуде, ценећи одбране окривљених, изведене доказе, као и наводе и предлоге из жалби, одговора на жалбу и поднеска јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео одлуку као у изреци пресуде.

4. Наводи изјављених жалби

Изјављеном жалбом јавног тужиоца првостепена пресуда побија се у одбијајућем делу због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде противречна сама себи, као и да су разлози пресуде потпуно нејасни и у знатној мери противречни, с обзиром да је, за разлику од чињеничног описа под тачком I изреке пресуде, суд у чињеничном опису под тачком II изреке пресуде изоставио чињеницу да је зарада остварена на име разлике набавне цене и продајне цене од 95,80% прослеђена предузећу ..., већ је, уместо тога, навео само појединачне износе противправне имовинске користи коју су предузећа окривљених остварила, задржавајући им притом својство помагача, и у односу на њих одбио оптужбу због застарелости кривичног гоњења јер својим предузећима нису прибавили износ имовинске користи који премашује имовински цензус за постојање најтежег облика кривичног дела злоупотреба положаја одговорног из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ. С тим у вези, такође се наводи да је потпуно нејасно да суд прихвати став јавне тужбе да окривљени имају својство помагача у овом кривичноправном

догађају, а да затим у правној анализи радњи окривљених њихов умишљај, контрадикторно у односу на претходни закључак, доводи у везу са противправном имовинском користи која је прибављена за њихова предузећа, чиме суд у потпуности мења умишљај окривљених и представља га као намеру прибављања противправне имовинске користи њиховим предузећима у висини утврђеној на основу економског вештачења. У погледу наведеног, првостепена пресуда се побија и због повреде кривичног закона, тако што се истиче да је суд погрешно применио правило о границама одговорности саучесника, према којем помагач одговара у границама свог умишљаја, односно да је заузео погрешан став да је за кривичну одговорност окривљених АА, ВВ и ББ битна само противправна имовинска корист коју су они, као одговорна лица, остварили за своја предузећа, иако им је оптужницом стављено на терет помагање ЕЕ и покојном ЖЖ, па да је, по ставу оптужбе, с обзиром да су окривљени АА, ВВ и ББ стављањем на располагање пословне документације и рачуна својих предузећа са умишљајем помогли окривљеној ЕЕ да другом правном лицу - предузећу ...прибави противправну имовинску корист која прелази износ од 1.500.000,00 динара, границе њиховог умишљаја суд трабало да цени с обзиром на радње помагања окривљеној ЕЕ, а не само у односу на разлику у цени коју су предузећа окривљених остварила.

Жалбом јавног тужиоца првостепена пресуда побија се и у ослобађајућем делу због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да су разлози пресуде противречни изреци и потпуно нејасни и у знатној мери противречни, односно да нису наведени разлози о одлучним чињеницама. С тим у вези, указује се да је у изреци пресуде суд навео да је окривљене ЂЂ, ГГ и ДД ослободио од оптужбе на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, односно јер није доказано да су учинили кривична дела за која су оптужени, а затим је, потпуно противречно наведеном основу за доношење ослобађајуће пресуде, у образложењу навео да на страни окривљених не постоји субјективни елемент кривичног дела – умишљај, што представља основ за доношење ослобађајуће пресуде на основу члана 423 тачка 1 ЗКП, због чега није јасно из ког законског разлога су окривљени ослобођени од оптужбе. Такође се наводи да је потпуно нејасно због чега је суд образлажући свој став навео да није доказано да су окривљени себи прибавили противправну имовинску корист, када им се ставља на терет да су невршењем своје дужности помогли окривљеној ЕЕ да искоришћавањем свог положаја прибави другом правном лицу – предузећу ... противправну имовинску корист. Осим тога, наводи се да суд није дао јасне разлоге о томе који законски основ за искључење умишљаја постоји у конкретном случају на страни окривљених. Побијајући првостепену пресуду у ослобађајућем делу због повреде кривичног закона, јавни тужилац је у жалби истакао да је суд погрешно тумачио изведене доказе и одредбе Кривичног законика о умишљају, јер закључак суда да је постојао било какав притисак на вољу окривљених нема упориште у утврђеном чињеничном стању и изведеним доказима. С тим у вези, указано је да су окривљени невршењем своје дужности – неспровођењем законитог поступка јавних набавки исказали висок степен свести и воље неопходан за формирање директног умишљаја у односу на кривично дело које им се ставља на терет, што показује и њихова одбрана током поступка, односно чињеница да су окривљени фактички признали да су мимо законских, подзаконских и интерних прописа, као чланови Комисије за јавне набавке, омогућавали спровођење незаконитих поступака јавних набавки. Истовремено, према мишљењу тужиоца, позивање окривљених на страх од ауторитета надређених, односно

на поверење у њихово савесно поступање не ослобађа окривљене одговорности.

Жалбом браниоца окривљене АА, адвоката Сеада Спаховића истиче се да је побијана пресуда идентична пресуди К бр.281/11, која је укинута решењем Апелационог суда у Београду, јер се у поновљеном поступку првостепени суд у потпуности оглушио о налог из укидајућег решења Апелационог суда и поновио укинуту одлуку. Такође се наводи да је изрека пресуде нејасна и противречна, јер је према диспозитиву радња окривљене АА усмерена на прикривање порекла робе, а не на прибављање противправне имовинске користи, као и будући да се из изреке не види како је прибављена противправна имовинска корист и у чему се она састоји. Осим тога, указује се да у изреци стоји да је кривично дело извршено крајем 2005. и почетком 2006. године, а да је дана 01.01.2006. године ступио на снагу нови Кривични законик, те да је пре ступања на снагу овог законика важио Кривични закон Републике Србије из 2002. године, који је предвиђао кривично дело корупција у јавним набавкама из члана 255в, а које је могло да изврши само службено и одговорно лице које је надлежно за спровођење поступака јавне набавке, па да ово кривично дело никако не може бити компонента продуженог кривичног дела квалификованог као дело из члана 234 КЗ. Поред тога, када је у питању конструкција продуженог кривичног дела из члана 61 КЗ, истакнуто је да се овај пропис не може примењивати ретроактивно због уставне забране из члана 197 Устава РС, јер према судској пракси која је важила до 01.01.2006. године појединачни износи имовинске користи нису могли да се сабирају, већ да је сабирање појединачних износа имовинске користи из описа појединих дела из састава продужених дела уведено тек Кривичним закоником од 01.01.2006. године, услед чега је околност на коју се суд позива да се у 2005. години продужено дело квалификовало по најтежем делу у саставу дела безначајно, јер ниједно од дела у саставу продуженог дела нема обележје кривичног дела из члана 234 став 2 КЗ, с обзиром да ниједан од износа који су прибављени појединачним делима не прелази износ од 450.000,00 динара који је објективни услов инкриминације за наведено дело. Такође се истиче да је нејасно како је суд утврдио да је висина противправне имовинске користи 470.781,00 динар, с обзиром да је судски вештак приликом саслушања 19.06.2017. године рекао да није имао у виду трошкове добављача и да цифре које је дао треба кориговати за 5 до 10%, услед чега се, због обавезног деловања принципа блаже по окривљеног, морало узети да је износ мањи од 450.000,00 динара, из чега произлази да би се у најгорем случају радило о кривичном делу из члана 234 став 1 КЗ у односу на које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења 2012. године. Даље је указано да је, без обзира да ли је јавна набавка спроведена у складу са законом, уговор који је наручилац послао и потписао са најповољнијим понуђачем апсолутно легалан и једини могућ правни основ за извршење међусобних престаџија, да је роба испоручена на основу уговора и да је нормално да буде плаћена на основу уговора, те да је нормално да добављач заради, да то није противзаконито, да није неморално и да не може бити ни на који начин противправно, а да је окривљена имала правни интерес да буде ослобођена од оптужбе јер тужилац није доказао да је извршила кривично дело, док оцена да је окривљена извршила кривично дело које је предмет оптужбе, али да је дело застарело, по схватању одбране, није довољна и представља кршење закона од стране суда.

У изјављеној жалби браниоца окривљене ББ, адвоката Момчила Булатовића побија се првостепена пресуда тако што се истиче да суд није поступио по налогу

Апелационог суда, па да је донео пресуду идентичну са претходном пресудом која је укинута, сагласно чему и ова пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, која се огледа у чињеници да је суд прекорачио оптужбу у односу на окривљену ЕЕ, што је директно утицало и на садржину изреке пресуде која се односи на окривљену ББ, налазећи да је ЕЕ омогућила прибављање противправне имовинске користи предузећу ... у износу од 18.940.217,85 динара, а самостално и за предузеће ... у износу од 215.550,00 динара. Жалбом браниоца окривљене првостепена пресуда побија се и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, с обзиром да је апсолутно нејасно које су то радње које је предузела окривљена ББ, а које се тичу стављање на располагање пословне документације и рачуна свог предузећа, затим ко је послао документацију која је стављена на располагање ЕЕ, када је и како стављена, нити се из изреке пресуде може утврдити на који начин је прикривана чињеница да се роба набављала од предузећа ... и на који начин је суд нашао да је износ од 215.550,00 динара противправна имовинска корист, те како је стечена. Побиајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, бранилац окривљене је истакао да пресуда нема разлоге који се односе на тврдњу суда да се ради о противправној имовинској користи, јер је предметни износ легална зарада између набавне и продајне цене. Побиајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања а, с тим у вези, и због повреде кривичног закона, бранилац окривљене је истакао да је код чињенице да не постоји ниједан доказ за тврдње изнете у оптужници, суд морао да донесе ослобађајућу пресуду у односу на окривљену.

Жалбом браниоца окривљеног ВВ, адвоката Ђорђа Трифуновића, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, тако што се истиче је суд неправилно применио одредбе чланова 422 став 3, 428 став 7 и 462 став 3 ЗКП јер није расправио спорно питање на које је указано одлуком другостепеног суда, као и с обзиром да се упустио у оцену чињеничних и правних питања уместо да се у образложењу пресуде само ограничи на разлоге одбијања оптужбе. С тим у вези, наводи се да је преквалификација наступила због другачије утврђеног чињеничног стања у односу на чињенично стање изнето у оптужници, па да је у конкретном случају првостепени суд једино могао да донесе ослобађајућу пресуду јер окривљени није починио кривично дело за које се терети. Такође се истиче да у радњама окривљеног нема противправности, већ да се ради о пословним односима.

5. Образложење првостепеног суда

Ставом II диспозитива пресуде, првостепени суд је, применом члана 422 тачка 3 ЗКП, у односу на окривљене АА, ББ и ВВ, одбио оптужбу да су извршили, и то окривљена АА кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ, а окривљени ББ и ВВ, свако понаособ, кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 1 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ. Дајући у образложењу пресуде разлоге за своју одлуку, првостепени суд је навео да из изведених доказа произлази да су окривљени у својству одговорних лица, и то окривљена АА, власник и директор

предузећа ... и окривљени ВВ, власник и директор предузећа..., крајем 2005. и почетком 2006. године, а окривљена ББ, власник и директор предузећа ... у фебруару 2009. године учествовали у поступцима јавне набавке у “НИС” описаним у ставом I изреке, свесни постојања договора да се ови поступци спроведу тако да се њихова предузећа уместо предузећа ... ЖЖ појављују у овим поступцима, те прибавили разлику у цени између робе коју су њихова предузећа купила од ... и одмах потом продали “НИС”, при чему је противправна имовинска корист за предузеће окривљене АА из шест наведених послова укупно била испод 1.500.000,00 динара, а преко 450.000,00 динара, док је иста за предузећа окривљених ББ и ВВ била испод 450.000,00 динара, па је суд, налазећи да је ово троје окривљених имало умишљај у овом кривичном поступку у оној мери у којој је висина њихове противправне имовинске користи, оценио да је АА извршила кривично дело из члана 234 став 2 у вези става 1 КЗ, а окривљени ББ и ВВ кривично дело из члана 234 став 1 КЗ у помагању, а у односу на која кривична дела је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Ставом III изреке првостепене пресуде окривљени ЂЂ, ГГ и ДД, на основу члана члана 423 тачка 2 ЗКП, ослобођени су од оптужбе да су, свако понаособ, извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези став 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, имајући на уму да, према оцени првостепеног суда, није доказано постојање субјективног елемента кривичног дела на њиховој страни у виду умишљаја, будући да своју дужност нису вршили препуштајући да се одлуке донесу на хијерархијски вишем месту, било из поверења у надређене или из логичне и сасвим животне и људске сасвим објашњиве и разумљиве бојазни за себе тј. свој посао ако се томе успротиве, с обзиром да практично у хијерархији заузимају најниже место.

6. Разлози за доношење одлуке

Апелациони суд у Београду је у склопу одбрана окривљених, у смислу чланова 16 и 419 ЗКП, ценио све изведене доказе, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, па је утврдио чињенично стање као у диспозитиву ове пресуде.

Наиме, из изведених доказа, како је то правилно нашао и првостепени суд, произлазе неспорне чињенице да је окривљена ЕЕ од 14.11.2005. године обављала послове ..., од 09.05.2006. године послове ..., од 07.05.2008. године послове ..., од 26.12.2008. године послове ..., а од 01.05.2009. године послове

Неспорно је такође утврђено да је дана 14.12.2005. године окривљена ЕЕ донела одлуке о набавци под бројевима 450, 451, 452, 454, 455 и 456/05 – НП којима се покреће поступак набавке мале вредности, чија је процењена вредност набавке без ПДВ до 1.500.000,00 динара и за које се образује Комисија за набавку рекламног материјала у саставу: ЂЂ и ГГ и ДД, да је, према извештајима од 16.12.2005. године, ова трочлана комисија донела одлуке којима се уговори о набавци робе додељују предузећу ... јер је понуђена цена овог понуђача најнижа и предлаже ... да са изабраним понуђачем закључи уговор, након чега су закључени уговори о продаји робе по узорку између “НИС” а.д. “НИС Петрол” - Огранак “Југопетрол”, кога је заступала ЕЕ, и предузећа ..., које је заступала АА, а чији предмет су продаја и испорука робе према узорку са наведеним количинама и ценама и обрачунатим порезом на додату вредност, да је потом на основу ових уговора извршена испорука робе и да је предузеће ...

поднело рачуне “НИС” А.Д. Нови Сад број 04/05, 05/05, 06/05, 07/05, 08/05 и 09/05 од 19.12.2005. године, док је предузеће ... доставило рачуне предузећу... број 33, 34, 35, 36, 37 и 38 који су по врсти и количини робе идентични са рачунима предузећа ... за НИС А.Д., а према редном броју одлуке се односе на 280 женских новчаника од коже и 240 визитара од коже (одлука 450), 860 свилених ешарпи (одлука 451), 240 мушких мањих торбица и 270 мушких новчаника од коже (одлука 452), 300 стоних сатова – радио сатова и 75 кожних сервијета (одлука 454), 410 футрола за возачке дозволе и 240 дугачких кожних визитара (одлука 455), као и 60 сервијета од коже и 285 визитара од коже (одлука 456).

Осим наведеног, из изведених доказа неспорно је утврђено да је дана 14.12.2005. године окривљена ЕЕ донела одлуку број 449/05-НП о набавци мале вредности 2460 пуњача за мобилни телефон у рекламне сврхе, процењене вредности до 1.500.000,00 динара, одређујући комисију у саставу: ЂЂ и ГГ и ДД, да је потом дана 16.12.2005. године, према извештају Комисије, уговор о набавци пуњача за мобилни телефон додељен предузећу ... јер је понуђена цена овог понуђача најнижа, након чега је уговор о продаји робе по узорку закључен 19.12.2005. године између купца, кога је заступала окривљена ЕЕ, и продавца ..., чији је директор био ..., па да је наведено предузеће испоставило рачун број 033/05 од 19.12.2005. године. Такође је утврђено да је дана 14.12.2005. године донета одлука о набавци број 453/05-НП ради поступка набавке мале вредности за 65 већих мушких торбица од коже и 480 етуиа за кључеве од коже у рекламне сврхе, са процењеном вредношћу до 1.500.000,00 динара и Комисијом у истом саставу, која је својим извештајем од 16.12.2005. године уговор доделила предузећу ..., а који уговор је закључен дана 19.12.2005. године и издат рачун 034/05 од 19.12.2005. године, као и да је за наведену робу истог дана рачун предузећу ... послало предузеће ...

Даље је утврђено да је дана 26.01.2006. године окривљена ЕЕ донела одлуку број 209/06 о покретању поступка набавке рекламног материјала, процењене вредности без ПДВ до 2.000.000,00 динара и решење о образовању Комисије у саставу: ГГ и ЂЂ и ДД, да је, према извештају комисије од 31.01.2006. године, уговор додељен предузећу ..., јер је понуђена цена најнижа, након чега је дана 31.01.2006. године закључен уговор о продаји између “НИС” А.Д. - “НИС Петрол”, кога је заступала АА и предузећа ..., кога је заступао директор ВВ, а који уговор се односи на 300 свилених ешарпи, 70 женских кожних новчаника, 70 мушких кожних новчаника, 8 великих кожних агенди за документа, 8 малих кожних агенди за документа, 30 кожних привезака за кључеве, 100 футрола за возачку дозволу и 230 кожних визитара, након чега је предузеће ... испоручило фактуру бр. 3/06 од 31.01.2006. године купцу, с тим да је наведена роба претходно фактурисана од стране предузећа предузећу ...

Такође је утврђено да је ИИ поднела захтев ЕЕ, која је са њим била сагласна, за набавку велике вредности рекламног материјала, са процењеном вредности набавке без ПДВ 10.000.000,00 динара, па да је окривљена ЕЕ донела одлуку о набавци број 277, с тим да је предмет набавке рекламни материјал од четири партије, чија је процењена вредност до 2,4, 2,45, односно 2,5 милиона, и то рекламни пословни програм који обухвата рекламне путне сетове, кожно галантерију и рекламни материјал за посебне намене и истог дана донела решење Н6-3/09 о образовању комисије за набавку велике вредности, чији је председник ЈЈ, а чланови КК, ЛЛ, ЉЉ и ММ, као и да је дана

06.02.2009. године ова Комисија за све четири партије предложила ... да уговор закључи са предузећем ..., чија је понуда добила више бодова од понуде предузећа ..., док је понуда предузећа ... одбијена, након чега је дана 06.02.2009. године закључен уговор са наведеним предузећем кога је заступала ББ, с тим да је 05.02.2009. године предузеће ... испоставило рачун предузећу ... за исту робу, а претходно је дана 02.02.2009. године предузеће ... испоставило рачун за наведену робу предузећу ... Такође је неспорно утврђено да је предузеће... доставило факсом од 04.02.2009. године “НИС Петролу” захтев да понуду достави предузећима, ... и..., па да су позиви и достављени наведеним предузећима 05.02.2009. године.

Осим тога, неспорно је утврђено да је окривљена ЕЕ у родбинским односима са окривљенима АА и ББ које су јој сестре, а да су власници осталих предузећа били пословни пријатељи покојног ЖЖ.

Полазећи од наведених неспорних чињеница, Апелациони суд у Београду је одлучне спорне чињенице везане за поступање окривљених у предметним поступцима јавних набавки утврдио на основу одбране окривљеног ЗЗ дате у предистражном и истражном поступку, када је навео да прописан поступак јавних набавки никада није поштован јер је извештаје о додељеним уговорима у поступцима набавке мале вредности већ готове добијао од ЕЕ, да ниједну понуду није видео, као ни чланови комисије који су тако сачињене извештаје потписивали, а која је сагласна са одбранама окривљених ЂЂ, ГГ и ДД, чланова комисије за спорне јавне набавке из 2005. и 2006. године, који су потврдили овакве наводе одбране окривљеног ЗЗ, истичући да су извештаје о додељеним уговорима потписивали тако што им је ЗЗ диктирао податке које су уносили у извештаје о избору најповољнијег понуђача, односно да су унапред сачињене извештаје које им је ЗЗ доносио они само потписивали. Окривљена ЂЂ је приликом саслушања посебно истакла да су предметне јавне набавке спровођене супротно Закону о јавним набавкама и Правилнику о покретању поступка набавке мале вредности у предузећу “НИС”, да нису достављани узорци робе и да није било отварања понуда, већ да су чланови комисије по налогу окривљеног ЗЗ уносили потребне податке које им је диктирао у извештаје о додељеним уговорима и такве извештаје потписивали, при чему је била свесна да тиме крши закон, те да је од магационера добијала информације да је роба у магацину била запримана и пре него што је поступак набавке мале вредности спроведен. Окривљени ГГ је у својој одбрани потврдио да као члан комисије није видео ни једну понуду, већ да је комисија потписивала унапред сачињен извештај који им је доносио окривљени ЗЗ, да узорци робе која је набављана нису постојали, као и да се није бавио тиме да ли су поступци спроведени у складу са Законом и Правилником и додао је да је ЗЗ више пута долазио код њих у канцеларију и говорио да је унапред склопљен посао о набавци робе. Окривљена ДД је навела да су чланови комисије поступали по усменом налогу надређених, односно да су сачињавали извештаје и у њих уносили податке које су добијали од надређених и такве извештаје оверавали својим потписом. Наводи оптужбе потврђени су и одбраном сада пок. НН који се изјашњавао о постојању договора са ЖЖ, истичући да је до сазнања о набавкама које је расписао “Југопетрол” дошао од ЖЖ, који му је рекао да ће робу која је потребна “Југопетролу”, а коју ЖЖ има на лагеру, њему продати како би је он даље продао “Југопетролу”, да му је неко, ЕЕ или ЖЖ, рекао да треба да пошаље и мањкаву понуду како не би прошао за неки други посао и да је претпостављао да је то због тога да би неко други добио посао, као и да

му је ЖЖ рекао да би било добро да иде преко предузећа ... с обзиром да у “Југопетролу” сви знају да је он ... У односу на радњу из 2009. године суд је одлучне чињенице утврдио на основу исказа сведока чланова петочлане комисије одређене за поступање, и то КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ и ЈЈ у делу у ком су сагласни са изведеним писаним доказима, као и на основу факса предузећа ... са називима предузећа којима треба послати позиве за понуду.

Истовремено, овај суд није прихватио одбране окривљених АА, ББ и ВВ у делу у ком су тврдили да није постојао никакав договор са ЕЕ и ЖЖ везан за учешће у поступцима јавних набавки, затим одбрану окривљене ЕЕ, која је негирала извршење кривичног дела, измењену одбрану окривљеног ЗЗ са главног претреса, у односу на одбрану коју је дао пред органима унутрашњих послова и пред истражним судијом, а у којој је негирао да је од окривљене ЕЕ добијао извештаје о додељеним уговорима и истакао да не зна да ли је готове записнике носио комисији, али да је сигуран да је комисија добро радила, те измењену одбрану окривљене ДД да су ваљда читали понуде и на основу тога доносили одлуке, налазећи да су неубедљиве и оповргнуте доказима које је суд прихватио, те усмерене на избегавање кривице. Такође, овај суд није прихватио ни одбране окривљених ЂЂ, ГГ и ДД у делу у ком су се позивали на страх од ауторитета надређених и поверење у њихово савесно поступање, оцењујући да су дате у циљу избегавања кривице, с обзиром да су наведени сведоци, у складу са прописима који регулишу јавне набавке, као чланови комисије, били дужни да се старају о законитости спровођења поступка јавне набавке. Такође, суд није прихватио ни исказ сведока ЊЊ у погледу тога како је сазнала за потребе “Југопетрола” за рекламним материјалом о чему је, како је навела, обавестила директора и предложила му да провери шта од робе има предузеће ..., налазећи да је усмерена на побољшање положаја окривљеног ВВ, који је њен директор, као ни наводе сведока ММ да поступак из 2009. године није био поступак јавне набавке велике вредности разбијен на поступке мале вредности, већ да је набавка само подељена на више партија, с обзиром да су супротни доказима којима је овај суд поклатио веру.

Имајући на уму наведено, Апелациони суд у Београду је утврдио да су окривљени АА, ББ и ВВ, и то окривљена АА, као ..., окривљени ВВ, као ... и окривљена ББ, као у спорним поступцима јавних набавки које су се односиле на рекламни материјал помогли окривљеној ЕЕ да искоришћавањем свог положаја прибави противправну имовинску корист предузећу ..., које је било у власништву њеног покојног супруга ЖЖ, стављањем на располагање пословне документације и рачуна својих предузећа, како би се та предузећа појављивала као добављачи и прикрила чињеница да се роба набавља од предузећа..., као и да су везано за набавке крајем 2005. и почетком 2006. године, чланови комисије за набавке, коју су чинили окривљени ЂЂ, ГГ и ДД потписана решења и сачињене извештаје о додељеном уговору, у којима је одређено које предузеће је изабрано за добављача, а које им је предавао окривљени ЗЗ потписивали без провере да ли су поштоване одредбе Закона о јавним набавкама и да ли су изабране најповољније понуде.

Међутим, имајући на уму да је судски вештак економско-финансијске струке навео да нема поуздане податке о квалитету и набавној цени спорне робе из увоза, као и да је у свом изјашњењу на главном претресу изјавио да је у налазу и мишљењу навео само разлику у цени остварену приликом промета између два правна лица, али да

наведени износ умањују трошкови који прате пословање предузећа, то је овај суд нашао да се на основу изведених доказа не може несумњиво утврдити колика је била вредност сваког појединачног посла а, самим тим, ни колика је остварена разлика између продајне и набавне цене, а која разлика представља прибављену противправну имовинску корист из сваког појединачног посла, па да није доказано да су окривљени АА, ББ и ВВ својим радњама помогли ЕЕ да прибави противправну имовинску корист предузећу ...у укупном износу од 22.753.096,10 динара, односно да није доказано да се у њиховим радњама стичу обележја најтежег облика кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању прописаног ставом 3 члана 234 КЗ, код ког је квалификаторна околност висина прибављене противправне имовинске користи која прелази износ од 1.500.000,00 динара. Имајући на уму наведено, Апелациони суд у Београду је у складу са правилом *in dubio pro reo* прописаним чланом 16 став 5 ЗКП, којим је предвиђено да ће сумњу у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела суд решити у корист окривљеног, закључио да се, будући да се не може са потпуном извесношћу утврдити да су окривљени својим радњама помогли у прибављању противправне имовинске користи предузећу ... која прелази износ од 1.500.000,00 динара, у радњама окривљених стичу елементи основног облика наведеног кривичног дела из члана 234 став 1 КЗ, а у односу на које је, с обзиром на запрећену казну од 3 месеца до 3 година, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Из истих разлога, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, није доказано ни да су окривљени ЂЂ, ГГ и ДД, као чланови комисије за спровођење поступка јавних набавки мале вредности, невршењем своје дужности омогућили прибављање противправне имовинске користи предузећу ... у укупном износу од 22.753.096,10 динара, из чега произлази да није доказано ни да се у радњама ових окривљених стичу обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 КЗ, већ елементи основног облика наведеног кривичног дела из члана 234 став 1 КЗ, а у односу на које је, с обзиром на запрећену казну, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Имајући на уму наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је усвајањем жалби браниоца окривљене АА, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљене ББ, адвоката Момчила Булатовића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Ђорђа Трифуновића, преиначио пресуду Вишег суда у Београду К бр. 587/19 од 15.07.2020. године, у ставу II изреке, тако што је окривљене АА, ББ и ВВ, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе да су извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ, које им је оптужницом стављено на терет, док је жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављену против става II и III изреке првостепене пресуде, одбио као неосновану и првостепену пресуду у ставу III изреке потврдио, с обзиром да је овај суд у погледу кривице окривљених ЂЂ, ГГ и ДД донео исту одлуку као и првостепени суд, а којом се окривљени, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобађају од оптужбе да су извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ које им је оптужницом стављено на терет, али само из другачијих разлога у односу на оне који се наводе у првостепеној пресуди.

Применом одредбе члана 265 став 1 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у преиначеном делу падају на терет буџетских средстава.

Имајући на уму наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредби чланова 457 и 459 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Сања Ћулајевић

Председник већа – судија
др Миодраг Мајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић